

Θε. Οὐκ ἀπίτε; κακύστετας τεῖχας μα- A FAM. Non hinc abitis? de capillus flecti-
νέα.

Οὐκ ἀπόθεσπος ἀνοί Λάικονες ἐνδοθέο-
καθίσουχαις αἰσθώσιν δι' αγημένοις.
Αθλ. Οὔπω Τεῦτην συμπόσιον ὄπωστε-

γω.

Η καὶ χαρίστεσσίσταιοι Λαικωνικοί.
Ημές δὲ σὺν οἴνῳ ξυμπότοις φάσταιοι.
Χο. Ορθῶς γ. ὅπις γίφοντες γάχ' ὑπάγομεν.
Ην τόν Αθίναρις ἔγω πείστω λέγων,
Μεθυοντες μὲν τανταχοῦ φρεστούς θύμῳ.
Νῦν μὴ γε δόται εἴλεθωμεν Λαικεσσίροντα
Νήροντες, δι' οὗ βλέπομεν ὅπις ταχέορδην.
Ωδόπιμῷ μὲν λέγωσιν εἰς ἀπούομέν.
Α δέ γέ λέγοντον ταῦτα τῶν συνηγορῶν.
Αγιελλομῷ δέ γέ τάντα τῷ άντρῳ πέμψει.
Νυιδέλιοντας τότε πρεσοπενώσει μηρυγετίς
Αδοι Τρυπάνως Κλειταρίορας αὐλειν Μέον,
Επιλισσαμένοι μὲν ταχεστωρητούσιμοι.
Αλλ' ετεῖγεν αὐθιςέρχοντο παλιν
Εις ταυτον εἰς ἐρίσοντες ὡς μαστίγια.
Θε. Νητά δέ μειδην γε καεῦσθε σύδοτον.

Λα. Ω πολυχείδα. λαβετε τὰ φυσική-

εια

Ιν' ἐγὼ διποδούζεω γε νάγιστο καλὸν!
Εις τός Αστακίως τα καθίμας ἄμφω.
Αθλ. Λαβετε μητετας φυσιλίδας τετές τῷ

θεαν

Ως ἕδομαι γέ δεσπονύματος ὄρχουμορίους.

Λα. Ορμασον

Τὰς κυρσανίως ὡς μναμένα
Ταῖς τελεί μαλαν, ἀπές
Οἰδεν αἱμέτες τά Αστακίως.
Ονασίμῳ ἐπέ Αρτεμιτίω
Πρεσερον θείησοι
Ποτακέλα, τός Μίδως τά σύνεων.
Αμέδ' αὖ Λεωνίδας
Αγνού αἴπερ τές κάτωρες
Θαζόντας οἴωντο οδονταπολις
Δ' αμφιταξ γλυκας ὁφεγέτεισθε
Πολις Φάνη
Καὶ κτήσιν συκήσων ἀφεγέτεισθε.
Ην γέ τοι δι' οὐρες εἰκέλαστως
Ταῖς φάμιας τοι Πέρσαι.
Αγεστέρ Αρτεμι. σπεργίτεν
Μολεδενερωταργένε, σιδε
Ποτακέσπονδας ὡς
Σωμέχης πολιη ἀμέτρον.
Νῦν δ' αὖ
Φιλία δ' αἵτε εἰς πορθεύειν
Ταῖσιν σωθήκης.

BISNETVS. Ανοιγε τὰς θύραν. Καραπτων ἔμε-

ντον λαμπάδα τελεφέρων, τούς αυτοὺς ἐντογχάνετας

ταῦτα χωρεῖν κελεύειν, οπως ἡ ἔξοδος τούς Λάικων ἐκ τοῦ

συμποσίου ἐπανερχομένοις ἥδην εἴην.

Φορτικὸν τὸ χω-

ρεύσιν, χωρεῖν εἰς τούτην

Abitis inquam dum Lacones hospites
Intus quiescant, laute & acceptissimi?

A T H. Nunquam ante tale videram convi-

gium,

Fuere honesti scilicet Laconici,

Nosque inter ipsa vina convivae cati.

C H. Benè ista certe, sobrij insani sumus,

Athenienses foris si persuasero,

Legationem semper ebrij obibimus:

Nam sobrij cum venimus Lacedamona

Statim videmus unde turbemus nimis:

Quæ sunt ab illis dicta non attendimus,

Quæ dicta non sunt, suspicamur perperam

Renuntiantes aliter atque dicta sunt.

At nunc probantur omnia, ac si quis canat

C Telamoniam pro Clitagonica nenia

Laudemus atque deieremus falsiter.

F A M. Sed ecce, ad unum idemque nunc isti

simul

Redeunt abitin flagriones oxyus?

Nam per Iouem intro iámque procedunt vi-

ri.

L A. O Polycharida, sume sodes tibias,

Saliatione bipede, ut ad similem tibi,

Et Athenienses nosque pulchre concinam:

A T H. Tu sume potius tibias inflatis,

Sic nos inuit videre salantes simul.

L A. O Musa

Nunc puberibus monstratum

Canicum, notum nobis

Ciniibusq; notum Athenarum

Ob illustria ad Artemisium.

E Facta gens qua Attica

Gesuit illa, quum Medosque vicit,

Quācumque nos Leonidas

Duxit apocœntres

Dentem operantes rigidum fluebat

Plurima undique per oras summa.

Similque per

Crura pedesque multa ferocia:

Namque immensa tanquam arena

F Apparebant Persæ.

Ariemi Dia ferarum tremor

Age virgo, age huc Dea veni

Adfædus nostrum, ut

Sit utrisque diu stabile,

Vi nunc

Animusque aequus & facilis sit

Semper his pactis

G Σενόφωντος χώρας ἐπάρχεις χαλεπῆς τυτίσιν, ἐν ἔρ-

γοις οὐρανοῖς χαλεποῖς. Εν Τῆδε τὴν ουμασίαν, καὶ φρού-

ρίτην, καὶ Λατίνοις λαμβάνει. Ταῦτα ἔχεις, ομῆτος χαε-

τεθεις, εἰρωνικάς καὶ δελτορέπτως, γέλωτος χαίρειν εἴηντα,

καὶ οὐρανοῖς οὐρανοῖς. χαλεπὸν μὴν καὶ ἀνιερού ἐμεῖς ἔσεις οὐδαμᾶς

Τῆδε